

спостерігається в економіці країни, а й рішенням проблем, які накопичувалися протягом усього історичного розвитку страхового ринку.

Незважаючи на безліч невирішених проблем, слід зазначити, що страховий ринок України має великий потенціал для якісного і кількісного зростання.

Основною передумовою розвитку українського страхового ринку в наступні роки має стати співпраця суб'єктів страхового ринку з іншими учасниками ринку фінансових послуг, а також виконавчими і законодавчими органами влади. Тільки за умови прийняття відповідних нормативно-правових актів, що забезпечують ефективне регулювання страхового ринку, держава матиме можливість всебічного контролю за страховими відносинами.

#### **Список використаних джерел:**

1. Базилевич В. Д. Страхова справа / В. Д. Базилевич. К. : Знання, 124 с.
2. Swiss Re Sigma World insurance: riding out the 2020 pandemic storm. URL: [https://www.swissre.com/dam/jcr:05ba8605-48d3-40b6-bb79b891cbd11c36/sigma4\\_2020\\_en.pdf](https://www.swissre.com/dam/jcr:05ba8605-48d3-40b6-bb79b891cbd11c36/sigma4_2020_en.pdf)
3. Лук'яненко І.Г., Сінельнік В.В. Сучасні тенденції функціонування та напрями реформування страхового ринку України. *Економічний вісник університету*. 2015. Вип. 27(1). С. 221-228.

**УДК 338.48**

***Казюка Н.П.***

*к.е.н., доцент кафедри туризму*

*Івано-Франківського національного технічного*

*університету нафти і газу*

#### **Застосування інвестиційно-інноваційних інструментів для стимулювання розвитку підприємств туристичного бізнесу**

Розвиток постіндустріальної економіки – економіки знань, – вимагає забезпечення умов для інноваційно-інвестиційного розвитку держави, коли

основною рушійною силою стійкого економічного зростання є оптимальне комерційне застосування наукових знань. Складовими інноваційно-інвестиційної політики розвитку туризму є: стратегія регіонального розвитку туризму; інвестиційні програми; заходи щодо створення сприятливого інвестиційного клімату; заходи із залучення інвесторів [5, с. 43]. Загальнонаціональні та світові тренди розвитку туризму засвідчують, що саме цей напрям може стати основою для оздоровлення як національної, так і для регіональної економіки.

Трансформація світового та національного ринків туристичних послуг, зниження платоспроможності потенційних споживачів, зниження платоспроможності потенційних споживачів, високий рівень міжнародної конкуренції та зміна структури потреб туристів обумовлюють пошук нових підходів щодо подолання економічних та управлінських кризових станів завдяки розробці, освоєнню та впровадженню різних видів інновацій.

Інноваційний процес включає такі поняття як нововведення, інноваційна сфера, інноваційна діяльність, інноваційна інфраструктура, інноваційний потенціал, інноваційні програми, державна інноваційна підтримка [2, с. 4]. Інноваційно-інвестиційна діяльність в туристичній сфері передбачає визначення державних і регіональних пріоритетів, а також нову організаційну та структурну переорієнтацію системи наукових досліджень і програмно-проектних розробок, створення інноваційних структур [4, с. 15]. При цьому потрібно враховувати, що освоєння будь-яких видів інновацій, а, особливо, тих, які стосуються сфери надання послуг, вимагає істотних вкладень капіталу із складнопрогнозованими результатами впровадження.

Джерелами таких коштів можуть бути як державні (на стратегічно спрямовані цільові програми), так і приватні кошти, як за рахунок самофінансування корпоративних структур (франчайзингових мереж), так і із зовнішніх фондів [1, с. 27]. Незважаючи на джерело походження таких коштів, слід брати до уваги, перш за всі, результативність їх використання. Для забезпечення цього завдання повинні бути визначені туристичні об'єкти

інноваційних звершень, здійснена оцінка динаміки різних видів інвестицій, спрямованих на економіку туризму, чітко описана методика розробки прогнозів щодо окупності реальних інвестиційних проектів, економічної ефективності капіталовкладень, корисності інвестиційно-інноваційної діяльності для власників бізнесу. Однак більш детальні дослідження вимагають здійснення комплексної оцінки інвестицій підприємств сфери туризму. Зокрема, повинні використовуватись сучасні методи економічної оцінки для вибору рішень, що враховують особливості функціонування та розвитку підприємств туризму з метою вироблення належної інвестиційно-інноваційної політики у цій галузі. Важливим є проведення модернізації і реконструкції туристичних закладів, підняття їх рівня до міжнародних стандартів, при цьому належне місце має бути відведене організації інноваційних форм розвитку туризму, таких як: спеціальні рекреаційно-туристичні зони, курортполіси, туристичні центри, природно-рекреаційні комплекси, кластери та лінійні корпоративні утворення в мережі готельного господарства [3, с. 73].

Інвестиції в туризм – це процес створення за рахунок капіталу нових туристичних об'єктів, а також оновлення або модернізація існуючих. Інвестиції прискорюють процес матеріалізації ідей щодо створення нових туристичних об'єктів, здатних надавати туристичні послуги у більшому обсязі, одночасно покращуючи якість туристичних послуг. Необхідно звернути уваги, що при розвитку інновацій у сфері туристичного бізнесу доцільно здійснювати розробку не тільки індивідуальних консультаційних послуг для туристів, але й цілого ряду таких послуг для туристичного бізнесу, який перебуває у скрутному становищі.

Організаційні інновації в туризмі тісно пов'язані з процесами інформатизації та використанням новітніх комунікаційних технологій. Таким чином, розвиток туризму вимагає забезпечення процесів трансформації за рахунок активізації розвитку та підтримки інвестиційно-інноваційних програм шляхом впровадження інновацій у виробничі процеси туристичних послуг та продуктів, а також у процеси менеджменту на всіх рівнях економічної системи.

Для успішного переходу на інноваційний шлях розвитку потрібна грамотна інвестиційно-інноваційна політика, тоді країна зможе вийти на належний рівень на світовому ринку туріндустрії, стати конкурентоспроможною у сфері туризму.

#### **Список використаних джерел:**

1. Мельниченко С.В., Михайліченко Г.І. Інновінг в туризмі : монографія., Т.І. Київ: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2016. 532 с.
2. Михайліченко Г.І. Інвестиційне забезпечення інноваційних процесів підприємств індустрії туризму. *Інвестиції: практика та досвід*, 2011, № 6. С. 3-8.
3. Рюміна Є.Л. Розвиток інноваційно-інвестиційної діяльності в туристичній сфері приморських територій. *Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу*, 2015, № 3 (31). С. 72-73.
4. Симоненко В.К. Становлення інноваційної моделі розвитку економіки України: проблеми центральної влади і регіонів. *Регіональна економіка*, 2009, № 3. С. 11-16.
5. Стеченко Д.М. Управління регіональним розвитком туризму : навч. посіб. К. : Знання, 2012. 455 с.

**УДК 336.71:336.774**

***Капітан Л. І.,***

*«Фінанси, банківська справа та страхування», 4 курс*

***Науковий керівник: Урванцева С. В.,***

*к.е.н., доцент кафедри*

*корпоративних фінансів і контролінгу*

*ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»*

#### **Сутність та аналіз проблемних кредитів у банківській системі України**

Одним із пріоритетних завдань ефективного розвитку будь-якої країни є забезпечення умов для стабільного функціонування банківських установ, які здійснюють фінансування інвестиційно-інноваційного розвитку економіки.